

πρωτοδιάκονος

Περιοδικὸ Πνευματικῆς Οἰκοδομῆς

Ἰ. Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἔ' Ἀγίου Στεφάνου

Δ. Ε. Ἀγ. Στεφάνου - Δήμου Διονύσου Ἀττικῆς

Διεύθυνση: Κοιμ. Θεοτόκου 11, 14565 Ἀγ. Στέφανος Τηλέφωνο/ Fax: 210 8141919

email: enoria_koimth_agst@yahoo.gr Διαδίκτυο: <http://agstefanos.blogspot.com>

Τεύχος 16° Μάϊος 2013 Ἔτος 2°

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Ἡ ἀληθινὴ προσευχή. Τό «Πάτερ ἡμῶν» (Ματθ. 6, 13-15)

Τὰ δύο τελευταῖα αἰτήματα τῆς Κυριακῆς προσευχῆς εἶναι σχεδόν ἕνα: «Καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ρῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ». Γιατί λέμε μή μᾶς «εἰσαγάγει» ὁ Θεός σέ πειρασμό; Ὅπως τό λέγει ὁ ἀδελφόςθεος Ἰάκωβος, «ὁ Θεός δέν πειράζει κανένα»¹. Τό «μή εἰσενέγκῃς» σημαίνει «μήν ἐπιτρέψεις, Θεέ μου, νά μποῦμε σέ πειρασμό». Γιατί εἶναι ἰδίωμα τῆς Ἀγίας Γραφῆς νά λέγει ὅτι ὁ Θεός φέρει τόν πειρασμό, ὅταν τόν παραχωρεῖ.

Κάθε πειρασμός προέρχεται ἀπό τόν Διάβολο, δέν ἐγγίζει ὅμως ὁ πειρασμός τόν ἄνθρωπο, ἄν δέν τό ἐπιτρέψει ὁ Θεός. Ἀκόμη, ὅπως τό διαβάζουμε στό Εὐαγγέλιο, οὔτε τά γουρουνία δέν μπορεῖ νά βλάψει ὁ πειρασμός, ἄν αὐτό δέν τό ἐπιτρέψει ὁ Θεός². Ἐπιτρέπει ὅμως πολλές φορές ὁ Θεός νά μᾶς ἔρχονται πειρασμοί γιά νά καταρτιζόμαστε καί νά δυναμωνόμαστε μέ τόν ἀγώνα πού θά κάνουμε γιά τήν ἀντιμετώπισή τους, ὅπως τό ἀποδεικνύει αὐτό καί ἡ ἱστορία τοῦ Ἰώβ. Γιατί, ὅπως τό λέγει ὁ Ζιγαβηνός, «πειρασμός ἐστὶ πᾶς ἀγών, ἐξ ἐπηρείας τοῦ δαίμονος ὅπωςδῆποτε ἡμῖν προσγενόμενος, δι' οὗ δοκιμάζεται ἡ ἀνδρεία τῆς ψυχῆς ἡμῶν»³.

Πάντως, μέ τό νά μᾶς λέει ὁ Κύριος νά ζητᾶμε στήν προσευχή μας νά μή εἰσέλθουμε σέ πειρασμό, σημαίνει νά μήν θαρρεύουμε στούς ἑαυτούς μας καί νά μήν ἐπιζητᾶμε μόνοι μας τούς πειρασμούς. «Τό γάρ εὔχεται μή εἰσενεχθῆναι εἰς πειρασμόν, ταῦτα τε παιδεύει καί εἰς ἐπίγνωσιν ἡμᾶς ἄγει τῆς ἀσθενείας ἡμῶν καί μετριοφροσύνην ἐντίθησι»⁴. Ὅταν ὅμως ὁ Θεός παρα-

χωρεῖ πειρασμό, τότε ἄς ζητᾶμε τήν Χάρη Του γιά νά τόν ἀντιμετωπίσουμε. Ὁ Θεός, σάν οἰκονόμος τῶν ψυχῶν μας, ξέρεי πότε μᾶς δίνει τόν πειρασμό καί πότε μᾶς τόν ἀποτρέπει. Καί τά δύο τά κάνει πρός τό συμφέρον μας.

Καί τό τελευταῖο αἶτημα: «Ἀλλά ρῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ». «Πονηρόν» ἐδῶ ὀνομάζει τόν Διάβολο, ὄχι γιατί αὐτός εἶναι ἀπό τήν φύση του τέτοιος, γιατί πρῶτα ἦταν ἄγγελος. Ὑπερηφανεύθηκε ὅμως καί σάν τρεπτοί, πού ἦταν πρῶτα οἱ ἄγγελοι, ἔγινε διάβολος. Καλεῖ δέ ὁ Κύριός μας αὐτόν «πονηρόν», γιατί εἶναι ὁ καθ' ὑπερβολήν πονηρός. Μᾶς ἔχει φοβερό μῖσος καί κάνει ἄσπονδο πόλεμο ἐναντίον μας, γι' αὐτό καί μᾶς λέγει ἐδῶ ὁ Κύριός μας νά προσευχόμαστε νά σωθοῦμε ἀπ' αὐτόν. Καί αὐτό πάλι δηλώνει ὅτι ὅλα τά κακά προέρχονται ἀπό αὐτόν, ἀπό τόν Διάβολο, καί γι' αὐτό αὐτόν μόνο πρέπει νά θεωροῦμε ἐχθρό μας καί ὄχι ἐκείνους, πού ἀπό ἀφροσύνη παρασύρθηκαν καί νικήθηκαν ἀπό αὐτόν καί μᾶς ἔβλαψαν. «Ρῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ» εἶπε καί «οὐκ εἶπεν, ἀπό τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων»· οὐ γάρ ἐκεῖνοι ἀδικοῦσιν ἡμᾶς, ἀλλ' ὁ πονηρός»⁵.

Τό τέλος τῆς προσευχῆς μας εἶναι ἡ εὐγνώμονα δοξολογία καί εὐφημία στόν Θεό: «Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν». Ἡ δοξολογία αὐτή μᾶς ἐνθαρρύνει. Γιατί, ἀφοῦ ὁ Θεός εἶναι δυνατός Βασιλεύς, ἄρα θά μᾶς ἐνδυναμώσει νά νικήσουμε τόν πονηρό Διάβολο καί νά δοξασθοῦμε ἔπειτα ἀπ' Αὐτόν. Ἀμήν!

Τὰ κείμενα τοῦ περιοδικοῦ συντάσσονται ἀπό τόν πρωτοπρεσβύτερο Χρυσοβαλάντη Θεοδώρου, καί προέρχονται ἀπό τήν πατερική ἀλλά καί τήν σύγχρονη ἐκκλησιαστική γραμματεία.

¹ Ἰακ. 1,13

² βλ. Μάρκ. 5,12

³ MPG 129,240

⁴ ἐνθ. ἀνωτέρω

⁵ Θεοφύλακτος, MPG 123,205

Ἡ Θεία Λειτουργία (Στ' μέρος)

ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Οἱ δεήσεις, μετά τό «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...», ἐκτός ἀπό τήν ὀνομασία Εἰρηνικά λέγονται καί Συναπτή. Λέγονται ἔτσι, γιατί μέ τίς δεήσεις μας αὐτές «συνάπτεται», δένεται δηλαδή σάν ἀλυσίδα μιά σειρά διαφόρων αἰτημάτων.

Τί πρέπει νά ζητᾶμε ὡς πρῶτο ἀπό τόν Θεό στήν προσευχή μας; Τό πρῶτο πού πρέπει νά ζητᾶμε εἶναι ἡ ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν μας, εἶναι ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς μας. Γι' αὐτό καί τό πρῶτο αἶτημα τῶν Εἰρηνικῶν εἶναι «Ὑπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καί τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν». Γι' αὐτό καί ὁ πρῶτος ψαλμός στήν ἀκολουθία τοῦ Ἀποδείπνου εἶναι ὁ ψαλμός μετανοίας, τό «Ἐλέησον με ὁ Θεός...». Ἄν ἀποκατασταθεῖ ἡ σχέση μας μέ τόν Θεό, μέ τό αἶτημα γιά τήν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν μας, τότε, ὅ,τι καί νά ζητήσουμε στήν συνέχεια ἀπ' Αὐτόν, ὡς καθαροί ἐνώπιόν Του, θά εἰσακούεται. Γι' αὐτό καί πολύ σοφά ἡ Ἐκκλησία μας ὡς πρῶτο αἶτημα τῆς θείας Λειτουργίας ἔθεσε τό «Ὑπέρ... τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

Τά Εἰρηνικά εἶναι σάν μιά μεγάλη ἀγκαλιά, πού ἔχει διάφορα αἰτήματα. Σαν τήν μάνα, πού σκέπτεται ὅλα τά παιδιά της, ἔτσι ἡ Μάνα Ἐκκλησία μνημονεῖ ὅλα τά παιδιά της καί ἀναφέρεται σέ ὅλα τά αἰτήματά τους. Στά Εἰρηνικά λοιπόν μετά τήν βασική αἴτηση γιά τήν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν μας, ἔχουμε αἰτήσεις, ἀκοῦμε «δεηθῶμεν» γιά διάφορες καταστάσεις ἀνθρώπων καί διάφορα πράγματα. Καλούμαστε νά προσευχηθοῦμε γιά τήν εἰρήνη ὅλου τοῦ κόσμου, γιά τόν ἅγιο Ναό, γιά ὅλους τούς ἀδελφούς μας χριστιανούς, γιά τούς κληρικούς, τούς ἄρχοντες, τόν στρατό, τήν πόλη πού κατοικοῦμε, γιά ὅλες τίς πόλεις καί τά χωριά, γιά τήν εὐφορία τῶν καρπῶν τῆς γῆς, γιά τούς πλείοντες στίς θάλασσες καί ὠκεανούς, γιά τούς ταξιδεύοντες, γιά τούς ἀρρώ-

στους, τούς κουρασμένους ἀπό τά βάρσανα καί τίς θλίψεις τῆς ζωῆς («ὑπέρ καμνόντων») καί γιά τούς αἰχμαλώτους. Καί ὕστερα ἀπό αὐτά παρακαλοῦμε τόν Θεό νά μᾶς διαφυλάξει ἀπό κάθε θλίψη, κίνδυνο καί ἀνάγκη· τόν παρακαλοῦμε νά μᾶς σώσει καί νά μᾶς ἐλεήσει («Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καί διαφύλαξον ἡμᾶς...»).

Βλέπουμε, λοιπόν, ἀπό αὐτά ὅτι ἡ Ἐκκλησία δέν ἔχει στενοκαρδία, ἀλλά ἔχει εὐρύτητα στήν λατρεία της, γιατί ἀγκαλιάζει ὅλα τά πονεμένα της παιδιά, με ὅλες τους τίς ἀνάγκες· ἔχει «λειτουργικό εὖρος»! Θά πρέπει ὅμως νά παρατηρήσουμε ὅτι οἱ δεήσεις ξεκινοῦν ἀπό τήν ἀτομική μας σωτηρία («ὑπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης...») καί καταλή-

γουν πάλι σ' αὐτή («ἀντιλαβοῦ, σῶσον...»)· αὐτό δίνει ἓνα σπουδαῖο ποιμαντικό καί ἱεραποστολικό δίδαγμα: Τό ἐνδιαφέρον μας γιά τήν σωτηρία τῶν ἄλλων θά πρέπει νά ξεκινᾷ ἀπό τόν πόθο γιά τήν σωτηρία τοῦ ἑαυτοῦ μας· καί ὕστερα πάλι ἀπό τήν πνευματική ἐργασία γιά τούς ἀδελφούς μας θά πρέπει νά ἐπιστρέφουμε ταπεινά στόν ἑαυτόμας, στό κελλί μας, καί νά δεόμεθα γιά τήν σωτηρία μας.

Ἀκούοντας κανεῖς τά Εἰρηνικά ἢ καί ἄλλες σχετικές δεήσεις τοῦ ἱερέα, ἴσως ἔχουμε μέσα μας μιά ἀπορία: Γιατί ἡ δέηση γιά τόν Ἀρχιερέα δέν εἶναι ἡ πρώτη, ἀλλά μετά ἀπό τέσσερις δεήσεις; Τό πράγμα κρύβει ἓνα μυστικό νόημα. Ὁ Ἀρχιερέας εἶναι ἡ καρδιά στήν ἱερή σύναξη καί ἡ καρδιά δέν εἶναι στήν κορυφή τῆς κεφαλῆς, ἀλλά τειχισμένη στόν θώρακα! Ἄς σκεφτοῦμε τήν

ὠραία λειτουργική πράξη τῆς Λιτανείας. Στήν Λιτανεία πάλι ὁ Ἀρχιερέας δέν εἶναι ἀκριβῶς στήν πρώτη γραμμῆ, ἀλλά εἶναι στό μέσον τῆς ἱερῆς πομπῆς τῶν ἱερέων καί τοῦ λαοῦ, τειχισμένος καί φρουρούμενος ἀπ' αὐτούς. Ἔτσι καί κατά τήν διαταγή τοῦ Θεοῦ ἡ Κιβωτός τῆς Διαθήκης δέν προπορευόταν στήν πορεία τοῦ Ἰσραήλ, ἀλλά ἦταν στό μέσον τῶν δώδεκα φυλῶν του. Ἔτσι κάπως θά πρέπει νά ἐρμηνεύσουμε τήν θέση τοῦ Ἀρχιερέα στά Εἰρηνικά.

Μετά ἀπό κάθε δέηση ὁ λαός ἀπαντᾷ μέ τό «Κύριε ἐλέησον». Εἶναι ἡ πιο σύντομη προσευχή τῆς Ἐκκλησίας μας καί μάλιστα εἶναι ἡ συντόμευση τῆς «εὐχῆς», τῆς ὠραίας δηλαδή ἐκείνης μικρῆς προσευχῆς πού λέμε οἱ ὀρθόδοξοι, «Κύριε, Ἰησοῦ, Χριστέ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησον με». Μπορεῖ νά ἐπεκτείνουμε τήν μικρή αὐτή προσευχή, ἀλλά μπορεῖ καί νά τήν συντομεύσουμε· καί ἡ πιο σύντομη μορφή της εἶναι τό «Κύριε ἐλέησον» τῆς θείας Λατρείας. Αὐτή ἡ συνεχῆς ἐπανάληψη τοῦ «Κύριε ἐλέησον» στήν Λατρεία ἀποδεικνύει τήν ἀλήθεια, ὅτι οἱ παλαιοί χριστιανοί, διδαγμένοι ἀπό τούς ἁγίους Πατέρες, ἔλεγαν συνέχεια στήν καθημερινή τους ζωή τήν προσευχή «Κύριε, Ἰησοῦ, Χριστέ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησον με». Ἐμεῖς σήμερα τήν ἐγκαταλείψαμε...

Στά αἰτήματα τῶν Εἰρηνικῶν ὁ ἱερέας ἀπευθύνεται στόν λαό μέ τό «δεηθῶμεν» καί ὁ λαός ἀπευθύνεται στόν Θεό μέ τό «Κύριε ἐλέησον». Μέ τό αἶτημα ὅμως «Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...» ὁ ἱερέας δέν ἀπευθύνεται πιά στόν λαό, ἀλλά κατ' εὐθείαν στόν Θεό· στό αἶτημα αὐτό, πού ἀλλάζει ὁ ἱερέας τήν στροφή του, πρέπει καί ὁ λαός νά ἀλλάζει τήν δική του στροφή· γι' αὐτό δέν πρέπει, νομίζω, τώρα στό «Ἀντιλαβοῦ...» τοῦ ἱερέα νά λείει ὁ ψάλτης τό «Κύριε ἐλέησον», ἀλλά τό «Ἀμήν», σφραγίζοντας καί αὐτός μέ τήν μικρή αὐτή λέξη τήν αἴτηση τοῦ ἱερέα πρός τόν Θεό.

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

1. ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Οί νεοπροτεσταντικές αίρέσεις

Από τίς προτεσταντικές αυτές ομάδες τῆς Ἀμερικῆς κυρίως προῆλθαν καί οἱ νεοπροτεσταντικές αίρετικές ομάδες πού δραστηριοποιῦνται σήμερα προσηλυτιστικά διεθνῶς καί στήν Πατρίδα μας. Στήν Ἑλλάδα ἀριθμοῦν περί τίς 100 ομάδες καί ὑποδιαιροῦνται σέ Ἐλεύθερες Ἐκκλησίες, Πεντηκοστιανές καί Νεοπεντηκοστιανές, Θεραπευτές, Χαρismaticούς, Ὑπερδογματικούς, Ἐσχατολογικές ομάδες κ. α. Ἀπό τίς τελευταῖες αυτές, προῆλθαν καί ἐκεῖνες πού ἔχουν ἀπωλέσει πλήρως τόν χριστιανικό χαρακτήρα τούς (ἀσχέτως μέ τό τί ὑποστηρίζουν οἱ ἴδιες), εἴτε διότι ἀρνοῦνται τήν Θεότητα τοῦ Χριστοῦ, τήν πίστη στήν Ἁγία Τριάδα καί τήν ὑπαρξη τῆς ψυχῆς, εἴτε διότι ἀμφισβητοῦν τήν μοναδικότητα τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ὡς τοῦ μόνου φορέως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ Θεῖας Ἀποκαλύψεως, (ὅπως εἶναι οἱ Μορμόνοι ἢ Ἐκκλησία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῶν Ἁγίων των Τελευταίων Ἡμερῶν), καί ἄλλες πού διαφοροποιῦνται ριζικά ἀπό τήν χριστιανική πίστη, ὅπως εἶναι, οἱ Ἀντβεντιστές, οἱ Μελετητές τῆς Βίβλου, οἱ Εὐαγγελιστές, ἡ Παγκόσμια Ἐκκλησία τοῦ, ἡ Χριστιανική Ἐπιστήμη κ.α. Ὅλες αυτές οἱ ἀντιτριαδικές ομάδες δέν μποροῦν πλέον νά θεωροῦνται ὡς χριστιανικές αίρέσεις, γι' αὐτό τίς προσδιορίζομε ὡς παραχριστιανικές ομάδες.

Μεταξύ των ἔντονα δραστηριοποιουμένων στήν Ἑλλάδα νεοπροτεσταντικῶν ομάδων καί μέ μεγαλύτερα ποσοστά προσηλυτισμένων, εἶναι οἱ Πεντηκοστιανοί καί οἱ Νεοπεντηκοστιανοί, οἱ ὁποῖοι ἐμφανίζονται μέ πολλούς καί διαφορετικούς τίτλους, καίτοι σέ γενικές γραμμές συμπίπτουν μεταξύ τους στήν διδασκαλία καί στά χαρακτηριστικά.

Τά χαρακτηριστικά τους

Οἱ χριστιανικές αίρέσεις εἶναι, ὅπως εἶπαμε, ομάδες μέ πολλές καί σοβαρές ἀποκλίσεις καί διαφοροποιήσεις ἀπό τήν Εὐαγγελική Ἀλήθεια. Πρόκειται συνήθως γιά διδασκαλίες ἢ ὀργανωμένες ομάδες πού πιστεύουν στόν Χριστόν, ἢ τουλάχιστον ὀμιλοῦν γι' Αὐτόν. Εἶναι δηλαδή ομάδες πού κινοῦνται μέσα σέ χριστιανικά ἢ παραχριστιανικά πλαίσια. Ἀναφερθήκαμε ἤδη καί σέ μερικές παραχριστιανικές ομάδες, πού ἔχουν ἀπωλέσει κάθε χριστιανικό χαρακτηριστικό στό «δόγμα» τους ἢ στό πολίτευμά τους καί κατ' ἐπίφαση μόνον ἀποκαλοῦνται χριστιανικές.

Κύριο χαρακτηριστικό ὅλων αὐτῶν τῶν ομάδων εἶναι ἀκόμη ἢ μικρή ἱστορική πορεία τους, πού δέν ἔχει καμία σχέση καί σύνδεση μέ τήν ἱστορική Ἐκκλησία πού ἴδρυσε ὁ Ἰησοῦς Χριστός, οὔτε στήν πίστη, οὔτε στήν λατρεία, πολύ περισσότερο στήν «ἀποστολική διαδοχή». Ἡ ἱστορία τούς ξεκινᾷ αὐθαίρετα καί ξαφνικά, μόλις μερικές δεκαετίες πρίν, ὅπως, φερειπείν, τῶν Ἑλλήνων Νεοπεντηκοστιανῶν στή δεκαετία τοῦ 1960 καί ἄλλων στή δεκαετία τοῦ 1920. Ἄλλες ομάδες ἔχουν ζωή 100 ἢ τό πολύ 135 ἐτῶν, ὅπως ἡ ἐταιρία «Σκοπιά» τῶν «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά»

Συνεχίζεται...

ΑΓΙΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Ἅγιος Μεγαλομάρτυς Χριστόφορος
(9 Μαΐου)

Στήν Ὁρθόδοξη ἀγιογραφία ὁ ἅγιος εἰκονίζεται νά μεταφέρει στόν ὦμο του τόν Χριστό καί γι' αὐτό, σύμφωνα μέ μιᾶ παράδοση, ὀνομάστηκε καί Χριστοφόρος. Αὐτό δέν φαίνεται μέσα στά συναξάρια, ὅμως ἐκεῖνο πού εἶναι ἀληθινό καί ἔχει καί τήν μεγαλύτερη σημασία εἶναι το ὅτι ἦταν ὄντως χριστοφόρος καί θεοφόρος, ἀφοῦ εἶχε τόν Χριστό μέσα στήν καρδιά του.

Ὁ Μεγαλομάρτυς τοῦ Χριστοῦ Χριστοφόρος ὡς πρός τήν ἐξωτερική ἐμφάνιση ἦταν τόσο πολύ ἄσχημος, πού ἔκαμε μερικούς ἀγιογράφους νά τόν παριστοῦν μέ μορφή σκύλου. Φυσικά, αὐτό εἶναι ὑπερβολή. Εἶχε ὄψη δύσμορφη καί ἄγρια, ὅμως ἀνθρώπινη. Καταγόταν ἀπό χώρα εἰδωλολατρῶν ἀνθρωποφάγων. Τό ἀρχικό του ὄνομα ἦταν Ρέπρεβος, πού σημαίνει ἀδόκιμος, ἀποδοκιμασμένος, κολασμένος. Πιθανότατα ἔζησε τόν καιρό τοῦ Δεκίου (249-251).

Ἡ μεταστροφή του στόν Χριστό ἔγινε μέ τρόπο θαυμαστό. Συνελήφθη αἰχμάλωτος σέ μάχη, πού διεξήγαγε τό ἔθνος του μέ τά αὐτοκρατορικά στρατεύματα. Ἄγριος καί ἀπρόσιτος ὅπως ἦταν, δυσκολευόταν καί στήν ὀμιλία, γι' αὐτό καί προσευχήθηκε θερμά. Καί ὅπως ἀναφέρει ὁ ἱερός συναξαριστής, ἦλθε ἄγγελος Κυρίου, ἀκούμπησε τά χεῖλη του καί ἀπό ἐκείνη τήν στιγμή ἄρχισε νά ὀμιλῇ ἐλεύθερα. Ἀπό ἄλλος καί εἰδωλολάτρης ἔγινε εὐλάλος κήρυκας καί ὀμολογητής τοῦ Χριστοῦ. Βέβαια, τό θαῦμα δέν γεννᾷ τήν πίστη, ἀντίθετα ἡ πίστη εἶναι ἐκείνη πού γίνεται αἰτία τοῦ θαύματος. Παρ' ὅλα αὐτά ὁ Θεός χρησιμοποιεῖ πολλές φορές τό θαῦμα, ὅταν πρόκειται γιά ἀπίστους, πλὴν ὅμως καλοπροαιρέτους, καί κυρίως γιά ἀνθρώπους πού δέν τούς δόθηκε ἡ εὐκαιρία νά ἀκούσουν καί νά μάθουν πολλά πράγματα γιά τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία Του.

Ὁ ἅγιος Βαβύλας κατά τό Βάπτισμα τόν μετονόμασε σέ Χριστοφόρο. Ἡ ἄκτιστη θεία Χάρη πού ἔλαβε τήν ὥρα τοῦ Βαπτίσματος καί τοῦ Χρίσματος, μεταμόρφωσε ὅλη του τήν ὑπαρξη. Καί αὐτή ἀκόμα ἡ δύσμορφη ὄψη τοῦ φαινόταν φωτεινότερη καί ὀμορφότερη. Ἡ ἐσωτερική ὀμορφία ἢ ἀσχήμια ἀντανακλᾷ καί στήν ἐξωτερική ὄψη τοῦ ἀνθρώπου μέ ἀποτέλεσμα νά προσθέτει ἢ νά ἀφαιρεῖ ὀμορφιά. Τά ψυχικά χαρίσματα καί οἱ ἀρετές ὅπως ἡ ταπείνωση, ἡ ἀγάπη, ἡ ἀνθρωπιά, ἡ χωρίς ὑστεροβουλία ἐξυπηρέτηση τοῦ συνανθρώπου, προσθέτουν ὀμορφία καί κάλλος καί στήν ἐξωτερική ἐμφάνιση. Ἡ αὐταρχικότητα, ἡ γκρίνια, ὁ φθόνος, ἡ ἔλλειψη καλωσύνης καί χαμόγελου ἀσχημαίνουν καί τόν πιό ὀμορφο ἐξωτερικά ἀνθρώπο. Καί κάτι ἄλλο. Ἡ ἐμφάνιση τοῦ ἀνθρώπου εἶναι σάρκα. Ἡ ψυχή δέν φαίνεται, ὅπως καί τά χαρίσματα της δέν γίνονται ἀντιληπτά ἀπό τήν πρώτη ματιά καί ἀπό τόν οἰονδήποτε. Γι' αὐτό χρειάζεται ὑπομονή καί προσοχή στίς κρίσεις. Ὅποιος βιάζεται σίγουρα κάνει λάθη. Κατά τόν λόγο τῆς Ἁγίας Γραφῆς «μή κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλά τήν δικαίαν κρίσιν κρίνετε».

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΜΗΝΟΣ ΜΑΙΟΥ 2013

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
5 ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ	6 Άγ. Γεωργίου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	7 Παναγίας Πορταΐσσης & Άγ. Ραφαήλ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	8 Άγ. Ίω. Θεολόγου & Άγ. Έφραίμ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.		10 Ζωοδόχου Πηγής Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	11 Έσπερινός Κυριακής 7.00 μ.μ.
12 ΚΥΡΙΑΚΗ Θωμά 7.00 π.μ.	Τò μυστήριο τῆς εξομολογήσεως γίνεται κάθε Τρίτη. Στις 7, 21 Μαΐου από τις 6 μ.μ. & στις 14, 28 Μαΐου από τις 10 π.μ.			Κάθε Τρίτη και ώρα 1-2 τò μεσημέρι μπορεῖς νὰ ἀκοῦς τὴν ἐκπομπὴ τῆς ἐνορίας μας «Ἀληθεύοντες ἐν ἀγάπῃ» στò διαδύκτιο μέσω τοῦ συνδέσμου http://www.voreini.gr/radio.htm	Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ τελεῖται καθημερινῶς στὶς 7.00 μ.μ.	13 Ἀπόδοση ἑορτῆς Θωμᾶ Παρεκκλ. Άγ. Ἀναργύρων Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ. *** Ἐσπερινός Κυριακής 7.00 μ.μ.
19 ΚΥΡΙΑΚΗ Μυροφόρων Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.		21 Άγ. Κων/νου & Ἑλένης Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.				25 Εὔρεση Κεφαλῆς Τ. Προδρόμου Παρεκκλ. Άγ. Κων/νου Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ. *** Ἐσπερινός Κυριακής 7.00 μ.μ.
26 ΚΥΡΙΑΚΗ Παραλύτου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΡΩΣΟΥ 8.30-1.00	27 Άγ. Ἰωάννου Τοῦ Ρώσου		29 Μεσοπεντηκοστῆς Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.			

ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΧΟΡΗΓΟΙ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ

1.
Elia cafe
μυζακάκια & μικρά κρητικά εδέσματα
πλ. Δημοκρατίας 19 • Άγιος Στέφανος • τηλ.: 213 026 79 55

3.
FLAME
ΨΗΤΟΠΩΛΕΙΟ
Λ. Σταμάτας 2, πλ. Δροσιάς - τηλ.: 210 62.28.861-2
για κάθε κοινωνική σας εκδήλωση,
στον επαγγελματικό ή ιδιωτικό σας χώρο

2.
ANOIEN
CLEANERS
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΝΙΚΑΣ
ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 6 - ΑΝΟΙΕΝ ΑΤΤΙΚΗΣ
Τηλ.: 210 81 41 471 Κιν.: 6982 327729
ΣΤΕΓΝΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

4.
ΕΚΚΕΝΩΣΕΙΣ ΒΟΘΡΩΝ • ΑΠΟΦΡΑΞΕΙΣ
ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΗ ΛΥΜΑΤΩΝ ΕΠ.Ε.
ΚΟΥΡΑΚΛΗΣ
ΑΜΕΣΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ
ΟΛΟ ΤΟ 24ΩΡΟ
ΣΕ ΟΛΟ ΤΟ ΝΟΜΟ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΚΙΝ.6970019155
22950 23350
ΤΗΛ: 22950 23348
email : kourakli@otenet.gr